

عنوان مقاله:

پیامدهای فرهنگی-اجتماعی کرونا از منظر اندیشمندان

محل انتشار:

دوفصلنامه علمی «نامه فرهنگ و ارتباطات»، دوره 5، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

امیدعلی مسعودی - دانشیار دانشکده فرهنگ و ارتباطات، دانشگاه سوره

احمدرضا مسعودی - کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

زمستان سال ۱۳۹۸ شمسی و سال ۲۰۲۰ میلادی، درایران و جهان با پدیده ای جدید و غافلگیرکننده به پایان رسید. شیوع ویروس کرونا، اما با پایان زمستان؛ این پدیده متوقف نشد بلکه با عالمگیر شدن این ویروس، وضعیت جهان و ارتباطات انسانی، دگرگون شد. قرنطینه شدن افراد در بیشتر کشورها و دیجیتالی شدن ارتباطات بدون شناخت پدیده کرونا، وعدم یا کمبود سواد رسانه ای افراد در استفاده از فضای مجازی، از مهمترین دلایل عدم توفیق نهایی جوامع در کنترل قطعی بیماری بوده است. هدف این تحقیق، شناخت پدیده کرونا و ارائه الزامات سواد رسانه ای برای متوقف کردن چرخه انتشار و واگیری ویروس کرونا (کووید-۱۹) است. در این تحقیق از روش تحلیل مضمون استفاده شده است. با انجام مصاحبه ساخت نیافته با ۱۵ تن از کارشناسان حوزه سواد رسانه ای در ایران الزامات سواد رسانه ای را برای پیشگیری از پدیده کرونا مشخص کرده ایم. نتایج تحقیق نشان داد که ۶ مضمون اصلی و ۱۰ زیر مضمون در پدیدارشناسی کرونا وجود دارند. مضامین اصلی و فرعی شامل: ۱- افزایش دانایی انسان ها ۲- حکومت ها و کرونا با دوزیر مضمون: محدودیت دموکراسی و حفظ دموکراسی، ۳- تغییر کسب و کارها با دوزیر مضمون: کسب و کار حضوری و کسب و کار مجازی، ۴- دین و عبادت با چهار مضمون فرعی: عبادت مجازی، زیارت مجازی، سوگواری مجازی، اعیاد مجازی مذهبی، ۵- خلق معناها و جدید و ۶- تغییر فاصله اجتماعی. الزامات سواد رسانه ای برای کاهش و یا توقف شیوع ویروس کرونا عبارتند از: ۱- ضرورت ارتباطات مجازی، ۲- کاهش رفت و آمد، ۳- کاهش هزینه ها، ۴- کاهش دیدارهای حضوری، ۵- استفاده از فضای مجازی و ۴- آموزش محتوای پیشنهادی با ۲۰ دستورالعمل برای سواد رسانه ای که عمدتاً بر رعایت فاصله اجتماعی تأکید دارند.

کلمات کلیدی:

پدیدارشناسی، فضای مجازی، سواد رسانه ای، ویروس کرونا، دین، فاصله اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1562914>

